

[Himmelstrup.]

ikke, hvad vi har opnaaet ved disse Indsigelser, og jeg er heller ikke klar over, om der er nogen, der har opnaaet noget ved at gøre Indsigelser over for os, naar vi har foretaget de meget omfattende Forhøjelser af vore Beskyttelsessatser, som vi har foretaget netop i denne Periode.

Det udenrigspolitiske Nævn har, saa vidt jeg ved, aldrig faaet nogen Meddelelse om, hvad der i saa Henseende er sket hverken til den ene eller anden Side, og jeg tror derfor, man med Føje kan sige, at i hvert Fald den økonomiske Betydning af Oslo-Konventionen af 1931 har været overmaade ringe. Det er muligt, at den har haft nogen Betydning paa andre Omraader, at den har medvirket til at skabe et Samarbejde og en Forstaaelse, som naturligvis altid kan have en vis Betydning, men i Retning af at fremme den økonomiske Tilnærmelse mellem de paagældende Lande tror jeg ikke, den har spillet nogen særlig Rolle.

Nu i Dag fremkommer den højtærede Udenrigsminister med en Art Tillæg til denne Konvention, ganske vist i Form af et selvstændigt Arrangement, som er truffet i Haag, og beder Folketinget om at ratificere det. Naar man læser det igennem, maa man erkende, at det for saa vidt er mere positivt end den tidligere Konvention, som det indeholder visse positive Forpligtelser. Nu nøjes man altsaa ikke med de moralske Forpligtelser, som man hidtil har taget sig forholdsvis let, men der paalægges positive Forpligtelser, og navnlig maa det siges, at de positive Forpligtelser, som de to af Staterne har paataget sig, nemlig Holland og Belgien, jo i hvert Fald tilsyneladende er ret omfattende, idet Listerne over de Varer, for hvilke de vil give fri Indførsel, og hvis Toldsatser de vil binde, repræsenterer et meget stort Antal Varer.

Naar man læser Bemærkningerne til dette Forslag til Rigsdagsbeslutning igennem, kan man ikke faa andet Indtryk, end at Danmarks Stilling under Forhandlingerne i Virkeligheden har været overordentlig vanskelig. Dette fremgaar ret tydeligt af det, der staar Side 3 i Bemærkningerne, 1ste Spalte, nemlig at Danmark paa Grund af det danske Valutasystems særlige Karakter ikke var i Stand til at give det Tilsagn, som visse andre Lande var i Stand til at give. Det viser sig jo ogsaa, at Danmark netop paa Grund af dette Valutasystem ikke har været i Stand til med nogen Virkning for Danmark og de andre Lande at afslutte en saakaldt flersidet Traktat, og det er jo

rigtigt, som den højtærede Udenrigsminister nævnte, at derfor henvises der til Afsluttelse af tosidede Traktater, og der findes i Artikel III i Overenskomsten en Opfordring til at indgaa saadanne Traktater. Den højtærede Udenrigsminister nævnte ogsaa, at en saadan tosidede Traktat i Sommer var afsluttet mellem Danmark og Holland, hvorved man havde forøget Omsætningen mellem Danmark og Holland med 5—6 Mill. Kr. ved at gennemføre en Byttehandel med Kød og Fisk paa den ene Side og Blomsterløg og Planter og saadan noget paa den anden Side. Jeg tror imidlertid ikke, at man kan skrive Afsluttelsen af denne tosidede Vareudvekslingsaftale paa dette nye Arrangements Konto, idet man vilde have været i Stand til at afslutte en saadan tosidede Aftale, uanset om dette Arrangement var blevet afsluttet eller ikke. Jeg tror altsaa ikke, at Afsluttelsen af dette Arrangement har spillet den fjerneste Rolle for Afsluttelse af den omtalte tosidede Vareudvekslingsaftale.

Det forlyder, som sagt, at Danmarks Stilling var meget vanskelig under de indledende Forhandlinger om dette Arrangement, saaledes at man endog en lang Tid under Forhandlingerne mente, at Danmark vilde komme til at staa udenfor paa Grund af det danske Valutasystems særlige Karakter, hvorefter Danmark ikke med Virkning for os selv eller nogle af de andre Lande kunde deltage i Afslutningen af et saadant Arrangement, og det maa jo skyldes den Omstændighed, at Danmark ingenting havde at byde og derfor heller ikke kunde vente at faa noget. Til sidst har vi altsaa foretaget nogle Bindinger, og naar det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, at han ikke kunde se, at de Bindinger, Danmark havde paataget sig, kunde være særlig byrdefulde for Danmark, saa tror jeg, man maa give ham Ret heri, idet Forholdet er det, at de allervæsentligste af de Bindinger, som staar opført paa Liste B, Side 23, i Arrangementet, i Virkeligheden er Bindinger, som vi allerede har gennemført i den engelske Traktat. Det er derfor sikkert rigtigt, at det er overmaade lidt, Danmark har paataget sig ved denne Konvention, men jeg tror desværre, at man maa sige, at det, Danmark faar til Gengæld, er ogsaa overmaade lidt, for, som sagt, naar man ikke kan byde noget, kan man heller ikke vente at faa noget til Gengæld.

Den højtærede Udenrigsminister nævnte, at med Hensyn til Landbrugseksporten spillede det ikke nogen Rolle. Jeg havde